

**UCHWAŁA NR V/27/11
RADY MIEJSKIEJ W KARPACZU**

z dnia 28 lutego 2011 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Karpacza

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 i art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 ze zmianami), po rozpatrzeniu skargi Pana Janusza Krzystoszek, zam. w Karpaczu (58-540), z dnia 03 stycznia 2011r. uchwała się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę Pana Janusza Krzystoszek, zam. w Karpaczu (58-540), na działalność Burmistrza Karpacza w przedmiocie wygaszenia skarżącemu zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Karpaczu do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skarg

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Karpaczu

Irena Seweryn

Uzasadnienie

Stosownie do zapisu art. 18 ust. 12 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym do wyłącznej właściwości rady gminy należy stanowanie w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady gminy. Jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, rada gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 (art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - Kodeks postępowania administracyjnego)

Zgodnie z art. 237 § 1 Kpa organ właściwy do załatwienia skargi powinien załatwić skargę bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu miesiąca.

Posłowie na Sejm, senatorowie i radni, którzy wnieśli skargę we własnym imieniu albo przekazali do załatwienia skargę innej osoby, powinni być zawiadomieni o sposobie załatwienia skargi, a gdy jej załatwienie wymaga zebrania dowodów, informacji lub wyjaśnień - także o stanie rozpatrzenia skargi, najpóźniej w terminie czternastu dni od dnia jej wniesienia albo przekazania (art. 237 § 2 Kpa).

O sposobie załatwienia skargi zawiadamia się skarżącego (art. 237 § 3 Kpa).

W razie niezakończono skargi w terminie określonym w § 1 stosuje się przepisy art. 36-38 (art. 237 § 3 Kpa).

Zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi lub, jeżeli zawiadomienie sporządzone zostało w formie dokumentu elektronicznego, powinno być opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierać ponadto uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239 (art. 238 § 1 Kpa).

Pan Janusz Krzystoszek, prowadzący działalność gospodarczą pn. PIZZERIA z/s w Karpaczu przy ul. Konstytucji 3 Maja 16, nie dokonał w terminie ustawowym do dnia 30 września 2010r. wpłaty III raty za korzystanie w 2010 roku z posiadanego zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych w punkcie jak wyżej.

Wobec powyższego dnia 11 października 2010r. zostało wszczęte z urzędu postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia zezwolenia jak wyżej, ze względu na niedokonanie wpłaty III raty opłaty za korzystanie z zezwolenia, w ustawowym terminie, tj. do dnia 30 września 2010r. Strona została także powiadomiona o przysługującym prawie zapoznania się z aktami sprawy oraz możliwości złożenia wniosków i uwag, w terminie 7 dni od dnia otrzymania przedmiotowego zawiadomienia, z którego nie skorzystała. Zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego oraz o przysługującym prawie wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów, w terminie 7 dni od dnia otrzymania przedmiotowego zawiadomienia zostało sporządzone dnia 22 października 2010r. Zawiadomienie zostało doręczone dnia 25 października 2010r. Pan Janusz Krzystoszek w dniu 26 października 2010r. złożył w tut. Urzędzie wniosek o przywrócenie terminu płatności III raty za korzystanie z posiadanych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych. Swoją prośbę uzasadnił tym, iż wpłaty dokonał w dniu 01 października 2010r. gdyż sądził, że miesiąc wrzesień ma 31 dni. Nadto niezależnie od powyższego uzasadnienia Pan Krzystoszek poinformował, iż postępowanie zostało wszczęte po fakcie dokonania przez niego opłaty i z tego też względu nie ma uzasadnienia prawnego. Zdaniem Strony procedura wszczęta przez Burmistrza Karpacza stanowi jedynie nadinterpretację przepisów. Stosownie do przepisu art. 11¹ ustawy z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz. U. z 2007r. Nr 70, poz. 473 ze zmianami), gminy pobierają opłatę za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych. Zgodnie z zapisem ust. 7 tego artykułu, opłata przedmiotowa wnoszona jest na rachunek gminy w każdym roku kalendarzowym objętym zezwoleniem w trzech równych ratach w terminach: do 31 stycznia, 31 maja, 30 września danego roku kalendarzowego.

W wyroku z dnia 20 lipca 2006r. o sygn. akt VI SA/Wa 962/06 Wojewódzki Sąd Administracyjny stwierdził, że na wygaśnięcie zezwolenia nie ma też wpływu czy opóźnienie to było zawinione a także przyczyny uchybienia terminu.

Wygaszenie zezwolenia następuje z mocy prawa z upływem określonego w ustawie terminu do wniesienia stosownej opłaty (w tej sytuacji 01 października br.). Obowiązkiem Burmistrza natomiast, jest stwierdzenie wygaśnięcia zezwolenia w trybie decyzji administracyjnej. Burmistrz nie wygasa zezwolenia (bo ono już przez fakt, że nie dokonano w terminie opłaty wygasło) a jedynie potwierdza ten fakt wydaną przez siebie decyzją. Tym samym uchybienie terminowi (bez względu na to czy jest to jeden dzień czy też jeden miesiąc) nie podlega ocenie organu, stanowi natomiast podstawę do wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia zezwolenia. Burmistrz z mocy ustawy zobowiązany był do przeprowadzenia postępowania administracyjnego, skutkiem którego było wydanie decyzji Nr 53/A/10 oraz Nr 53/B/10 z dnia 05 listopada 2010r.

Zgodnie z brzmieniem art. 18 ust. 12 pkt 5 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi zezwolenie wygasa w przypadku niezłożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 11¹ ust. 4, lub niedokonania

opłaty za korzystanie z zezwolenia w wysokości określonej w art. 11¹ ust. 2 i 5 w terminach, o których mowa w art. 11¹ ust. 7, a więc w niniejszej sprawie III raty w terminie do 30 września 2010r.

Zgodnie z zapisem art. 18 ust. 13 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi Pan Janusz Krzystoszek, jako przedsiębiorca, którego zezwolenie wygasło z przyczyn określonych w art. 18 ust. 12 pkt 5 ustawy, tj. z powodu nie wniesienia III raty jako opłaty za korzystanie z zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych w 2010 roku, może wystąpić z wnioskiem o wydanie nowego zezwolenia nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia wydania decyzji o wygaśnięciu zezwoleń. Pan Janusz Krzystoszek odwołał się od jednej z otrzymanych decyzji do organu wyższej instancji, tj.: Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Jeleniej Górze. Kolegium decyzją SKO/410/ZA-16/2010 z dnia 30 grudnia 2010r. utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję.

Wskazując na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego II GSK 282/08z dnia 15 lipca 2008r. obowiązek uiszczania opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych ma charakter publicznoprawny. Opłata ta powiązana jest z ustawowymi zadaniami gmin. Dla dokonania zwrotu takiej opłaty niezbędne jest istnienie ustawowej regulacji przesłanek zwrotu, sposobu i trybu zwrotu opłaty. Tryb i zasady oraz sposób obliczania wysokości opłaty uregulowane są ustawowo. Nie ma jednak przepisów ustawowych określających przypadki, gdy może nastąpić zwrot opłaty za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych uiszczonych zarówno przy podejmowaniu działalności objętej zezwoleniem, jak i w trakcie korzystania z takiego zezwolenia w każdym następnym roku kalendarzowym. Zezwolenie niewątpliwie uzyskuje się i uiszcza opłatę po to by z zezwolenia korzystać. Wskazane jednak przepisy nie dają podstaw do żądania zwrotu uiszczonych uprzednio opłat za zezwolenie. Mimo że opłatę wnosi się za korzystanie z zezwolenia, wygaśnięcie tego zezwolenia z przyczyn wymienionych w art. 18 ust. 12 pkt 5 omawianej ustawy nie daje podstawy do zwrotu opłaty za niewykorzystany okres. Organy administracji publicznej są zobowiązane do działania na podstawie i w granicach prawa. Obligatoryjny lub uznaniowy zwrot części opłaty za niewykorzystanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych nie ma oparcia w prawie.

W toku rozpatrywania skargi Komisja Rewizyjna, działająca w imieniu Rady, przeprowadziła postępowanie wyjaśniające, które potwierdziło prawidłowość i zasadność działania Burmistrza Karpacza, a tym samym bezzasadność skargi Pana Janusza Krzystoszek.